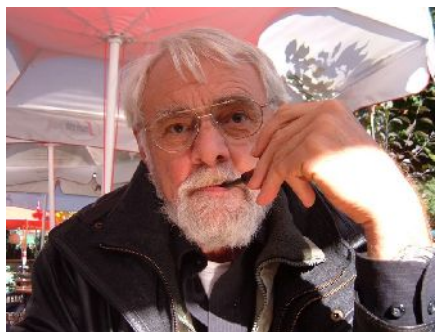

Zamyślenia

Fot. Andrzej Dębowski

Człowiek przeznaczeń – krytyk

Czy w dzisiejszych czasach łatwo jest być takim człowiekiem, szczególnie w świetle ducha prawdy? Czym w końcu jest prawda? Istnieje wiele alegorii wysnutych na tle toczących się walk o prawdę. Są nawet jasnowidzenia i prorocтва o przyszłości toczonych bojów p prawdę, są odrodzenia indywidualne, jest świadomość czynów, są wreszcie opisane doświadczenia tych, którzy na przestrzeni wieków szukał balsamów i lekarstw w tej mierze dla ludzkości, oraz zapisy doświadczeń tych, którzy odkrywali najskrytsze tajemniki ludzkiej duszy.

Prawda jako taka, pozostaje nadal tajemnicą nieodkrytą. A zatem istnieje pytanie, czy ona jest, czy jej nie ma i nigdy nie było? Każdy z nas ludzi, jeżeli stara się choć trochę porządkować myśli oraz zdania ogólniejszego znaczenia, jakie w ciągu jego życia pojawiają się w jego świadomości, dochodzi ostatecznie do jakiegoś własnego poglądu w tej mierze, a jeśli w ten proces dołożyło się trochę więcej pracy umysłowej, to w końcu przelanie jej na papier będzie miało swoje usprawiedliwienie choćby w tym, iż winno to służyć za materię oraz zachętę do dalszej pracy. Tu rozchodzi się o młode pokolenie w epoce, dla której szukamy owych przekonań. Świecące drogowskazy, czy rzeczywiście pokazują drogę do właściwej idei, twierdzeń, teorii i poglądów? Czy wypływają z nich jakieś wnioski koncentrujące myśl w jednym kierunku? Czy myśli są zwierciadłem naszego jestestwa, w których są najskrytsze spostrzeżenia, wrażenia oraz doświadczenia? Przecież każda myśl ma swoich zwolenników. Czy nie warto przy okazji doskonalić w rozwoju myśli w życiu społecznym krytyki? Bez tej krytyki myśl staje się martwą, bezpodstawną i bezcelową. A zatem bez myśli krytycznej nie ma świata porządku, prawidłowości oraz harmonii wśród nieskończonej różnorodności zjawisk społecznych. Reasumując – krytyka zapewnia rozwój wszelkiego dobra, dobro zaś prawdę...

Kazimierz Ivosse

Andrzej K. Torbus

Pro memoriam

Tadeuszowi Kwiatkowiemu-Cugowowi

Nie będzie ulicy Cugowa
gdź Patron w chmurach się schował.
Tam zdrowo sobie pokpiwa
z wierszy, przy kuflu piwa.

Nie będzie też bramy nawet
w której się piło na ament.
I skweru nie będzie także
Kompletny koniec marzeń.

Żadnej nie będzie tablicy
na domu. Nie ma co liczyć.

Może choć pamięć zostanie
zanim zwietrzeje jak kamień.

Emil Biela

Stary ptak

„dla gniazda ptasząt
niech się obudzi
miłosierdzie twoje”
czytamy
w świętej Torze

i o to samo proszę i ja
stary człowiek
niemy śpiewak
z przyleśnej drzew
harmonii

Eliza Segiet

Mieć mniej

Wieczorem
pośród zaułków
sączy się muzyka,
głos Cesării Évory

zachwyca i wycisza.

Na twarzach
maluje się radość.

Tutaj wszystko jest:
– *no problem*,
– *no stress*.

Zatopieni w zachwycie
nigdzie nie widzą zła,
nie dzielą czasu
– jest ich.

Skłębione problemy
stają się niebytem.

Tutaj zrozumieli,
że mieć mniej
znaczy
bardziej być.

Wycofany

Ile razy można powtarzać?
– *Wycofany, unika kontaktu z ludźmi.*
Nie pomyślą, że tak jest dobrze?
Powinni się zastanowić,
że każdy jest inny,
nie gorszy, nie lepszy
– a niezwyčajny.

Kiedy byłem mały
nie bawiłem się z dziećmi,
zawsze lubiłem być tylko ze sobą.
Ludzie mnie męczyli, dotykali, chcieli całować,
wtedy tylko klocki były przyjazne.
– *Nie okazuje emocji.*
Zawsze to samo. Wciąż o jednym,
aż do znudzenia!

Wolałem i wołę spokojny,
zamknięty świat.
Gdyby wiedzieli, że pod powłoką
mojego milczenia błądzą myśli
nieodstępne wszystkim.
Pewien Albert, Isaac, Andy...
nie chorowali, po prostu to mieli.

Czy ludzie nie wiedzą,
że niektóre umysły mają moc?

Turkus

Naszym oczom
potrzebne są widoki.

Ciało – odczucia.

Umysłowi –
odskocznia od trawionej codzienności.

Praca – dom, dom – praca.

Kiedyś trzeba powiedzieć:

wystarczy.

Gdzie skryła się radość?
Pomiędzy sensem a bezsensem życia?

Trzeba odsłonić
dawno utracony raj.

Tak daleko i zarazem tak blisko,
można odmierzać czas
przyptywami i odpływami
turkusu.

Żyć, żyć
choćby po to,

by przywrócić sens.